

ὸπὸ τοῦ κ.Γ.Ι.Σίγγη, βουλευτοῦ, τῆς ὑπουργοῦ

Ἡ ^{απορία} ἐξελίξις τῶν δεικτῶν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὡς καὶ τῶν ὀπολύτων οἰκονομικῶν μεγεθῶν ^{κατὰ τὴν διεξαγωγήν τῆς} ἀποδείκνυσι ὅτι τὸ διό τῆς ὑπερποτιμῆσεως τοῦ 1953 δημιουργηθέντα περιθώρια, ἔχουν ἤδη ἐξαντληθῆ καὶ ὅτι ἡ οἰκονομία μας εἰσῆλθεν ὀπὸ τοῦ 1959 εἰς μίαν νέαν φάσιν, καθιστῆν ὅποιον ἔχει νῦν ὀντιμετωπίση, ἀποβήτατος ὀπὸ τεχνικοῦς παραγόντας, τὴν ὀδύνηρόν κοσμητικότητο τῆς δυσμενοῦς διαρθρώσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Τὸ πλεονεκτήματα κρήμοσι τῆς ὑπερποτιμῆσεως ὕπηρεσαν ἐφήμερα, διότι οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια ἐξυγιάνσεως τῶν συνθηκῶν διαρθρώσεως τοῦ κόστους. Αἰ ὀπὸ τοῦ 1953 Κυβερνήτης συνεκέντρωσαν τὴν προσοχήν των, ἐν προκειμένω, εἰς δύο μόνον παραγόντας. Πρῶτον, τὴν συγκρότησιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων εἰς χαμηλὸ ἐπίπεδο καὶ δεῦτερον, τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ χρήματος τοῦ τῶ-κου. Ὅλοι οἱ ἄλλοι παράγοντες, οἱ καθορίζοντες τὸ ὄψος τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς ἠγνοήθησαν ἢ ἔτυχον σημασιολογικῆς μόνον ὀντιμετωπίσεως.

Ἄλλα, ἡ συγκρότησις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων εἰς ἐπίπεδο πολὺ χαμηλότερο τοῦ τιμορίθμου, δὲν ἦτο δυνατόν παρὸ νῦν εἶναι περιορισμένης χρονικῆς διαρκείας. Ὀπὸν, σήμερον, ^{κατὰ} ἐξασκοῦσθαι νῦν κομίζονται εἰς χαμηλότερο τοῦ τιμορίθμου ἐπίπεδο, ἔκποσαν ν' ὀποτελοῦν βασικῶν παραγόντα διαρθρώσεως εὐθηνῶς κόστους παραγωγῆς. Ἔναι δὲ βέβαιον ὅτι πολὺ συντόμως οἱ κῆσεις πρὸς κλήρη ὀναπροσαρμογῆν των εἶναι δυσκολώτατον νῦν μείνουν ὀνι-κανοποιήτοι.

Ὀδὸν ὄφρα τὴν τιμὴν τοῦ χρήματος, ἡ προσπάθεια ὀπέδωσε βε-βαίως σημαντικὸ ὀποτελέσματο, ὡς ἦτο ὄλλατε φυσικῶν, κατ' ὄσον

μέ την άποκατάστασιν φυσιολογικῶν συνθηκῶν, ἐν τῇ χώρα, ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ νόμισμα θά ἠδρασιούτο καί θά ἐμειούτο ἢ μονιεύ, πρὸς ἀποθησαυρισμὸν χρυσῶν λιρῶν.

Ἄλλ', ὁ παράγων μόνον τοῦ τόκου δέν εἶναι δυνατόν νά ἐξουδετερώσῃ ὅλους τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι διαμορφώνουν τὸ γενικὸν ἐπίπεδον κόστους παραγωγῆς. Καί ἐκείθι ὡς ἦθῃ ἐλάχθη, οὐδέν τὸ οὐσιαστικὸν συνετελέσθη σχετικῶς μέ αὐτοῦς, εἶναι φυσικῆ θε' ἐνός μὲν ἡ σημερινῆ δυσκολία πραγματοποιήσεως ἐξαγωγῶν καί θε' ἑτέρου ἡ ἄδυναμία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν συναγωνισμὸν τῶν ξένων προϊόντων, πρὸς τὸ ὑψηλὸν θεσμολογικὸν τεῖχος καί τοῦς ἄλλους περιορισμοὺς εἰς τὰς εἰσαγωγάς, οἱ ὁποῖοι ἐπεβλήθησαν, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν.

Ἡ σημερινῆ ἐπομένως ὑφεσις καί θύριαν ἔντονωτέρα καί πλέον ἐπώρυνός κρίσις, προκύπτουν ὡς μοιραῖαι συνέπειαι τοῦ γεγονότος αὐτοῦ. Ἡ πρῆθῃ ἀντιμετώπισον τῆς καταστάσεως τῆς δῦο συνθήκῃ ὅκλα τοῦ μεγαλυτέρου προστατευτισμοῦ καί τῶν νομισματικῶν χειρισμῶν παρέχουν λίαν περιορισμένην περιθώσιον ἐπισημογῆς εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκὸς τῆς συνθήκῃς αὐτῆς ἡ ἐν παραδόσεις οἰκονομικῆ πολιτικῆς δέον νά μεταβληθῆ ῥιζικῶς, ὡς πρὸς τὸ προϊεχόμενον τῆς καί ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἀπ' αὐθιῆς ὀργανικὴν ἐξυγίονσιν τῆς διαρθρώσεως τοῦ κόστους. Τὸ ἐγγεῖσιμα βεβαίως δέν εἶναι εὐκόλον. εἶναι ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἐπιβεβλημένων καί ἡ ὀκτουχία τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ θε' ἔχη βαρυτότατος συνέπειας διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ἐξέλιξιν.

εἶναι γνωστοί οἱ λόγοι διὰ τοῦς ὁποῖους ὁ παράγων κόστους, ἔκαστε ν' ὀποτελῆ τὸ κριτήριον τῆς δραστηριότητος τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ὄχι μόνον τῶν βιομηχανικῶν καί ἐμπορικῶν, ἀλλὰ καί αὐτῶν τῶν γεωργικῶν, εἰς τρόπον ὅστε νά μὴ χρειάζεται νά τοῦς ἐκοναλῶμεν ἐντεῦθε.

Ἐκὸς τῆς γενικῆς ἀνωμόλους συνθήκῃς ^{ἡ μὲν ἑλληνικὴ ἢ ἡ / 70 / Α} τὸ κέρδος τῶν ἐπιχειρήσεων δέν καθορίζεται ὀκὸ τὴν μεγαλυτέραν ^{ἡ / 70 / Α} τὴν τεχνικὴν καί διοι-

